

W73 ZDROWA „GŁOWA” KOŚCI UDOWEJ U DZIECI Z CHOROBA PERTHESA W OBRAZIE RENTGENOWSKIM ORAZ MRI

Streszczenia zjazdu PT0iTr 2000

Grzegorz Kandzierski

Katedra i Klinika Ortopedii Dziecięcej AM w Lublinie 20-093
Lublin

1. Wstęp.

U dzieci z jednostronną chorobą Perthesa, „zdrowa” głowa kości udowej uważana jest za prawidłową i stanowi odniesienie dla porównania z „chorą” w badaniach obrazowych. Analizując pierwsze rentgenogramy stawów biodrowych dzieci z chorobą Perthesa, można zaobserwować zmiany kształtu i wielkości nasady oraz ustawienia chrząstki nasadowej w „zdrowej” głowie kości udowej.

.

2. Metoda badań

Oceniłem rentgenogramy stawów biodrowych 173 dzieci z jednostronną chorobą Perthesa. Grupę kontrolną stanowiły urografie i cystografie 174 dzieci w wieku 3-10 lat, na których mogłem ocenić stawy biodrowe. Porównałem również obraz „zdrowych” głów kości udowych na rentgenogramach i MRI stawów biodrowych 15 dzieci z chorobą Perthesa.

.

3. Wyniki.

U 35% dzieci z chorobą Perthesa na pierwszych rentgenogramach stawów biodrowych wystąpiły radiologiczne nieprawidłowości w „zdrowej” głowie kości udowej: spłaszczenie nasady, zmniejszenie nasady, zmiany konturu nasady oraz zmiany

ustawienia chrząstki nasadowej. Zmiany rentgenowskie ustępowały z wiekiem, w trakcie leczenia. Nie odnotowano objawów klinicznych ze strony „zdrowego” stawu biodrowego. . Podobnie zmieniony kształt nasady oraz ustawienia chrząstki nasadowej obserwowałem w „chorej” głowie kości udowej, ale tylko na rentgenogramach we wstępnej (tzw. „radionegatywnej”) fazie choroby. Zmiany te prawdopodobnie były następstwem czasowego zaburzenia rośnięcia chrząstki wzrostowej nasady oraz chrząstki nasadowej głów kości udowych i wystąpiły wcześniej od objawów radiologicznych oraz klinicznych choroby Perthesa.